

STSJ de Galícia d'1 de febrer de 2013, recurs 4006/2010

Accident de treball: imprudència del treballador en conduir marxa enrere, sense cinturó de seguretat i amb una taxa elevada d'alcohol (accés al text de la sentència)

Un empleat va patir un accident mentre conduïa en la seva empresa un carretó elevador marxa enrere, **sense dur cordat el cinturó de seguretat i amb una elevada taxa d'alcohol. L'empleat havia rebut cursos de formació i de prevenció de riscos laborals.** La germana del treballador mort reclama el pagament d'una indemnització per danys i perjudicis.

El TSJ desestima la demanda, fonamentant-se en els següents motius:

- **L'ET consagra el deute de seguretat com a una de les obligacions de l'empresari**, en establir el dret del treballador a la seva integritat física (art. 4.2.d) i a una protecció eficaç en matèria de seguretat i higiene (art. 19.1). Obligació que més específicament -i amb major rigor d'exigència- desenvolupa **la Ley 31/1995, de 8 de novembre, de Prevenció de Riesgos Laborales, els rotunds mandats de la qual, especialment els continguts en els arts. 14.2, 15.4 i 17, han portat a afirmar que "el deure protecció de l'empresari és incondicionat i pràcticament il·limitat"** i que "han d'adoptar-se les mesures de protecció que siguin necessàries, qualssevol que aquestes siguin".
- Existint un deute de seguretat per part de l'ocupador, això ens situa en el marc de la responsabilitat contractual i de l'art. 1.101 del *Codi Civil*, que imposa l'obligació d'indemnitzar els danys i perjudicis.
- Aquest deute de seguretat determina que actualitzat el risc -un accident de treball-, **per enervar la seva possible responsabilitat l'ocupador ha d'acreditar haver esgotat tota la diligència possible, més enllà fins i tot de les exigències reglamentàries.**
- Malgrat això, **l'ocupador no incorre en cap responsabilitat quan el resultat lesiu s'hagués produït per força major o cas fortuït, per negligència exclusiva no previsible del propi empleat o per culpa exclusiva de tercers no evitable per part de l'empresari.** Però en tots aquests casos és a l'empresari a qui correspon acreditar la concurrència d'aquesta possible causa d'exoneració, ja que ell és el titular del deute de seguretat i tenint en compte els termes quasi objectius en què la responsabilitat està concebuda legalment.
- **No procedeix aplicar en l'àmbit laboral una responsabilitat plenament objectiva o pel resultat**, i no pas només perquè aquesta conclusió és la que es dedueix de les normes i de la jurisprudència, sinó també perquè si l'empresari ha de respondre civilment sempre fins a rescabalar el dany en la seva integritat, hagi o no observat les obligades mesures de seguretat, això produiria un efecte desmotivador en la política de prevenció de riscos laborals, i exclusivament actuaria de fre la possible sanció administrativa, l'efecte dissuasiu de la qual només s'aconseguiria en les infraccions més greus (de sanció quantitativament més alta).
- **En aquest cas no és apreciable en la conducta de l'empresa l'existència de culpa**, en no existir clares contravencions de la normativa de prevenció de riscos laborals, ni acte o omissió que incideixi en la producció del desgraciat resultat. **No hi**

ha una relació causa-efecte entre la conducta empresarial i el resultat danyós, ja que l'accident de treball no es va produir per la manca de mesures de seguretat, sinó per la pròpia conducta negligent del treballador, ja que l'empresa li havia facilitat la formació necessària, desenvolupava aquest treball des de l'inici de la seva relació laboral -per la qual cosa coneixia el maneig del carretó- i aquest estava homologat i complia la normativa comunitària; quant a la resta de les circumstàncies concurrents, són imputables al propi treballador, com no portar el cinturó de seguretat o conduir amb una taxa elevada d'alcohol, perquè no consta provat que tal circumstància fos coneguda o evident per a la resta de companys i l'empresari o se li hagués prohibit de fer-ho en tal estat, per la qual cosa la causa de l'accident va estar en la no conducció correcta, ja que en fer-ho marxa enrere hauria d'haver adoptat totes les precaucions.